

Publicerad 2008-02-29 00:38 av medlidande

kanske blir det så när man tänker för mycket på nätterna?

ordlek

huttrar och fryser, ryser, fnyser, lampan den lyser, gör att jag nyser, fryser,
som jag egentligen gjort hela denna långa dag av solsken och klotter på väggen under bron tunnelbanan åker
på, johannelund är så vackert när man är glad och det blåser, vinden gör så att jag ryser, fryser, solen lyser,
gassar, belyser, två ben instoppade i lånade jeans som egentligen borde varit en storlek mindre, eller större,
vi kommer ingen vart , jag vet det, bara ord som flyter på och åker in i varandra, jag kan frysa, rysa, lysa,
nysa, fnysa åt allt som händer men vet likt mammorna om lördagskvällarna att jag borde vara orolig, kanske
inte jämt, alltid, bara ibland under månskenstimmar, då mörkret letar sig uppåt väggarna och nästan kväver
det som lyser inuti, jag fryser om det inte lyser, ryser i midnattstimmar utan dig, ryser och fryser trots att
solen mig belyser med glödande strålar, jag är nog för liten och för ensam för att förstå, hur det kan gå, säg
mig då, varför är det så,

svårt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren medlidande med Poeter.se id #20641 innehar upphovsrätten